

כבוד זה לא הכל

הנה, תקראו ותראו בעצמכם שהכבוד לא תמיד מביא אושר. ורדינה ארז היא בימאית בטלוויזיה. ככורה ככה, אבל היא גם אחותה של אוסיריה נבון, שהיא אשת נשיאיהמדינה לשעבר, וכאן אתם מוכרחים להודות שזה כבוד, נו, אז מה יצא לה מזה? כלום.

לפני כמה שנים פגשה ורדינה את **משה גיא**, שהוא אחד הבעלים של חברת דינמומטר וגם גבר נאה מאוד ומוכשר. באותו זמן היה גיא נשוי לליפה, ואב לשתי בנות קטנות. זה לא הפריע לוורדינה להתאהב בו חזק, ולנהל איתו פרשייתאהבים סוערת, שבשלב מסוים שלה נולדה להם בת משותפת. לא יודעת מה אמרה על זה אשתו של גיא, אבל יודעת שהיא טילפנה לוורדינה ארו כרי לברך אותה על לידת הילדה, וזה, נרמזה לי, אומר משהו על האשה הזאת. לעומתה, ורדינה לא הסכימה בשום אופן שיפה תראה את הילדה, שקראו לה **בתאל**, על שם הוריהן של ורדינה ואופירה, **בתיה ואליעזר**.

זמןמה אחרי שגולדה בתאל, התרחק גיא מוורדינה. מספרים שבילדות היו רואים אותה מטיילת מתחת לביתו, בתיקוזה לפגוש בו. מספרים גם שהיא עשתה כל שביכולתה כדי להתחיר אותו אליה. אבל גיא לא רצה בשום התחייבויות. הוא אבא למופת, ובא לבקר את בתאל שלוש פעמים בשבוע.

קרה לו מה שקורה לאבות קשוחים רבים. הוא התאהב בילדה הקטנה, ונקשר אליה מאוד. ורדינה חשבה שאולי הקשר הזה יקשור אותו גם אליה, אבל בשמיים היה כתוב אחרת. גיא פגש על מיגרשהטניס. שבו הוא מבלה הרבה מעיתותיו, עורכתדין יפהפיה ושקנניתטניס מוכשרת בשם **מירי ארזי**. בין סרב לסרב הם התאהבו. אמרו לי שקל מאוד להתאהב כמירי, שהיא גבוהה ונאה ואלגנטית, ובתו של שגריר, וגם מצבה הכספי לא בדיוק רע, בגלל רודה המיליונר **מאירדרורף**, שעל שמו חצי מאוניברסיטת ירושלים, שדאג לאחייניתו.

הרומאן בין השניים התלהט, והם עברו לגור ביחד בדירה יפה בטלביה. זה היה יותר מדי בשביל ורדינה, והיא לקחה את בתאל וגם שנתחופש מהטלוויזיה ועם שתיהן נסעה לניוירוק. אם אני מבינה נכש, אז ברור לי שוורדינה מאוד קיוותה שגיא לא יוכל לוותר על בתאל, ויבוא בעיקבותיה לעיר הגדולה ניוירוק. אבל גיא הוא, כנראה, כחור איטי

ורדינה ארז ומשה גיא לא חוזרת!

מאוד, ובגלל זה לקח לו חצי שנה עד שהוא בירר את מיספרהטלפון של ורדינה, וטילפן אליה כדי לשאול אותה מתי היא חוזרת עם הילדה. ורדינה עשתה שריר ואמרה לו שיש לו עוד שמונה חודשים עד שיוכל לראות את בתו בארץ.

אז בינתיים הוא יושב כאן ומתגעגע לילדה שלו. אבל שתי הילדות שלו מנשואיו ליפה, וגם מירי ארזי מקהות לו מאוד את הגעגועים, ולכן הוא מחזיק מעמד ולא נוסע לשום מקום.

ורדינה אינה צריכה לדאוג לפיטוריה מן הטלוויזיה. שלא כמו כל שאר בעלי החופשההיללאלתשלום איי אפשר לפטר אותה, מפני שהיא מישפחה חריהורית.

מיסערה לחור. זה לא הלך. זה לא שינה כלום ביניהם, והם המשיכו להיות מאוהבים. היום קשה לשים את האצבע על הרגע שבו

הסיפור שלא נגמר

הכותרת הזאת היא רק שם של סרט, ההולך עכשיו בארץ. בחיים כל הסיפורים נגמרים, אפילו אותם שבשום אופן לא הייתם מאמינים עליהם. הנה, קחו למשל את הרומן של **רפי שאולי וירדן לוינסון**. לקחתם? למה שרומן כזה ייגמר? הוא נאה ומצליח ועשיר, היא יפה ורכה וכנועה. לא עור כלום. כשבשמיים נכתב שסיפור צריך להיגמר, אז הוא נגמר. אם לא בקול תופים, אז בקול ענות חלושה, וזה בדיוק מה שקרה.

זה התחיל ממש כמו בסרטים. לרפי נודע על חיילת יפהפיה המשרתת בחילהאוויר. הוא בירר באיזה בסיס היא משרתת, והיה מחכה לה ליד השער. לפעמים הם רק התראו משני עברי השער, ולפעמים הוא לקח אותה איתו לתל-אביב ובלילה החזיר אותה לצבא. אחר-כך היא השתח ררה, והם עברו לגור ביחד והיו מאוהבים עד מעל לאזניים. הוא לא זז ממנה, היא הסתכלה בו בעיניים הכיאהובות שאפשר. הם החזיקו ידיים, התנשקו והרוך והאהבה ביניהם עברו שעות נוספות.

הוא רחף אותה להיות דוגמנית, והיא הצליחה. אחר-כך הוא רחף אותה להשתתף בתחרותיזופי עולמית בהוואי. היא היתה על הבימה והוא ישב בקהל ומחא לה כף כשבחורה כסגנית ראשונה של "הנערה היפה ביותר בעולם". הוא לקח איתו סרט מהתחרות והקריין אותו לפני חבריו בבית. הוא החליט שהיא צריכה לעשות משהו, וחשב שמנהלת מיסעדה זה תואר מכובד. היא התחילה לנהל את מיסעדת תל-אביב הקטנה והסבה את שמה לאוסקר. היו לה תוכניות לעשות מהמקום משהו מאוד מיוחד. אבל יפה לחור ומנהלת

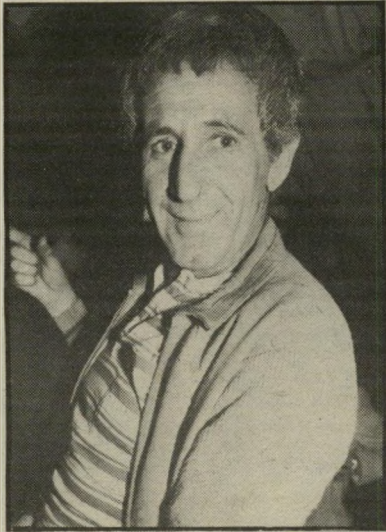
רפי שאולי וירדן לוינסון בלעדי

מוטב מאוחר

כשאנחנו רחפנו עגלות עם ילדים צורחים ברחובות העיר, ולחצנו על הבטן הקטנה לגרפס, נשא הקצין הצעיר **מנחם דיגלי** את אשתו הראשונה. הוא קנה לה בית בגיבעתיים, ושם היא חיכתה לו שיחזור מפעילותו הביטחונית ברחבי הארץ, ואפילו מחוצה לה.

כשאנחנו ליוונו את ילדינו לכיתה א' וקראנו איתם חמישים פעם ביום. את "דנה קמה", נפרד רס"ן מנחם דיגלי מאשתו. לא נולדו להם ילדים והתחייבויות, והוא יצא לכבוש יעדים. איזה יעדים הוא כבש על גבולות ארצנו אנחנו לא יודעים, אבל איזה יעדים הוא כבש ברחובות עריי ישראל כולם יודעים, ובמיוחד יודעות.

הוא המשיך לטפס בסולם הצה"לי, וכשררגות האל"מ על כתפיו הרחבות הוא חילק את זמנו בין פיקוד על יחידה נבחרת מאוד בצה"ל ובין

מנחם דיגלי הילד יוצא החוצה

מיטותיהן של מיטב בנות-ישראל הצנועות, שבשימחה איכרו את צניעותן למראה הגבר הנאה, לבוש המדים ועטורי-הרגות, שהביא להן זריכלניות כבר בפגישה הראשונה.

אחר-כך הוא פרש מצה"ל והקים את כפר-הנופש הדקלית. שם, בין כל העירומוות והיפות, הוא מצא לו עירומה פרטית ונשא אותה לאשה. כשאנחנו ליוונו את ילדינו לתיכון ועברנו איתם את גיליההתבגרות הפרובלמטי, הוא הסתובב לו בין עצייהדקל, לבוש בשימלה ארוכה, כשעל זרועו מונחת האשה. אחר-כך, למען השלום בארץ, הוחזר כפרהנופש למצריים והאשה הוחזרה להוריה. הוא חזר לתל-אביב, ובכספי הפיצויים קנה את דירתו של **אייבי נתן** והמשיך לכבוש יעדים ממין נקבה, כקצב של מכונת-יריה משומנת הטב. כולם יודעים שכאשר אין ילדים אין ראגות, וכשאין ראגות החיים מאוד נוחים.

לא מזמן הוא פגש את ריקי, קצינה בת 26, והחליט לנסות את מוסר-הנישואין בפעם השלישית. עכשיו, כשאנחנו מלווים את ילדינו לצבא או לחופה או לאוניברסיטה, וסוף-סוף מתחילים לנשום קצת אוויר של חופש, מוביל מנחם דיגלי את אשתו לחדרההלידה כדי לחוות ביחד את חוויית ההורות.

כל הסיפור הזה בא להראות לכם שבכל מאצ' ובכל דו"ד'זאן מתחבא ילד קטן, ובסוף, אפילו בגיל 48, בעזרתה של אשה צעירה, הוא יכול לצאת לאוויר העולם.

נון בכל. הוא התחיל לכתוב תסריטים, להשקיע בסרטים ולנסוע הרבה ללוסיאנג'לס. ירדן לא תמיד נסעה איתו, וכך, לאט-לאט הם התראו פחות ופחות, ואהבה, כידוע, כשלא מטפחים אותה כל הזמן, נעלבת.

כנראה נמאס לה פתאום שהיא רואה את רפי כליכך מעט. רוב הזמן בחו"ל. גם ירדן החליטה לנסוע קצת ולהתאורר. העניין הוא שהוא נמצא בחוף המערבי של ארצות-הברית, והיא נוסעת לניוירוק, שהיא בחוף המזרחי. והמרחק בין שני אלה הוא כנראה המרחק שנוצר בין רפי לירדן, וזה הרבה מאוד, וכנראה אינו ניתן לגישור, אם הבנייארם אינם אווירונים.